

invenitur. Quod idem licet transferre in voluptas aut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificatione non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridere, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime desiderare possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderare possit, quod idem accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mihi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus admodum, neque eum Torquatium, qui hoc primum cognomen invenit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod is ita prorsus attonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeo, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe hominibus in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, si sciret, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, si sciret.

etiam et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio con-
His rebus instructus semper est in
rebus non delectet
lis delectari di-
legam?
Ru-
voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut
eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum
Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam ini-
A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel
time scripserit Electram, tamen male conversam Ati-
doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem
ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridere
maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem
et voluptatibus maximis saepe priventer et dum
ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae ma-
tiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non
nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta per
confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, quae, si mihi
scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca
iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinere
et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sa-
aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugientur gratia. Sed de clariorum
virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas
voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam
cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habet
probandibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur finem habere
si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causa
iculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem,
– Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari
perspici potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et
beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini pos-
postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornat-
praesidium, in quo a nobis sic intelleges eam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non
convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa
dam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, quae praeterierunt, acri animi
praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapie-
possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem
tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime perspicere potest: Constituamus aliquem magnis, multis,
tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est aut
possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravate iudicant neque corrupte, nonne ei maximam gratiam
sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem, neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt, qui nec facile
in hominem maximi cadere possunt, nulla spe proposita fore levius aliquando, nulla praeterea neque praesentis
consequamur? Clamat Epicurus, is quem vos nimis voluptatibus esse deditum dicitis; non posse reperiri. Quapropter si
et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut animadvertat quanta sint ea quamque iucunda, neque pendet ex futuro
Meander

Meander

A Text Threading Engine

Neven Villani (@vanilline_ven)

Typst Community Call

2025-11-07

etiam et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio con-
His rebus instructus semper est in
rebus non delectet
lis delectari di-
legam?
Ru-
voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut
eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum
Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam ini-
A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel
time scripserit Electram, tamen male conversam Ati-
doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem
ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridere
maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem
et voluptatibus maximis saepe priventer et dum
ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae ma-
tiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non
nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta per
confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, quae, si mihi
scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca
iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinere
et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sa-
aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugientur gratia. Sed de clariorum
virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas
voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam
cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habet
probandibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur finem habere
si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causa
iculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem,
– Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari
perspici potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et
beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini pos-
postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornat-
praesidium, in quo a nobis sic intelleges eam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non
convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa
dam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, quae praeterierunt, acri animi
praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapie-
possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem
tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime perspicere potest: Constituamus aliquem magnis, multis,
tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est aut
possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravate iudicant neque corrupte, nonne ei maximam gratiam
sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem, neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt, qui nec facile
in hominem maximi cadere possunt, nulla spe proposita fore levius aliquando, nulla praeterea neque praesentis
consequamur? Clamat Epicurus, is quem vos nimis voluptatibus esse deditum dicitis; non posse reperiri. Quapropter si
et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut animadvertat quanta sint ea quamque iucunda, neque pendet ex futuro
Meander

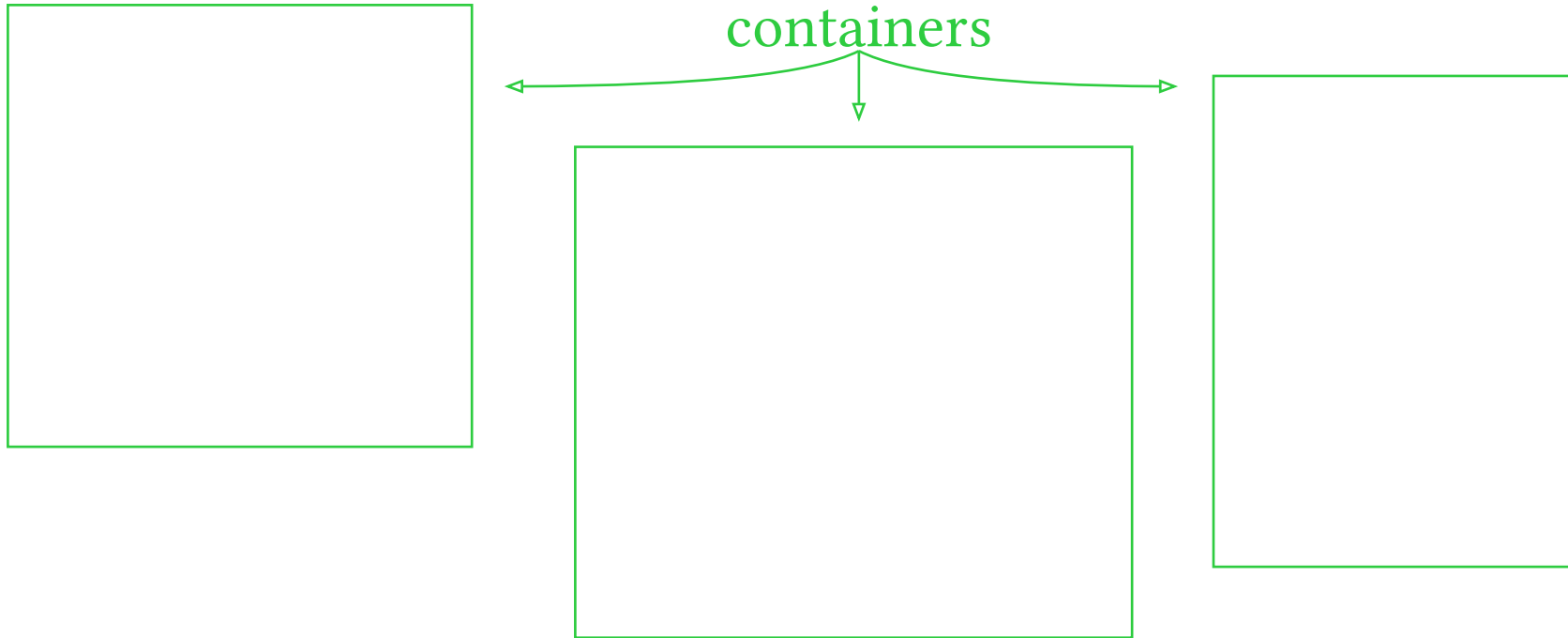
Threading

Text threading
is when content
that would
overflow from
one container

continues into a
different container.
This happens all the
time with pagebreaks,

but Typst can only do this
natively for containers that
all have the **same width**.

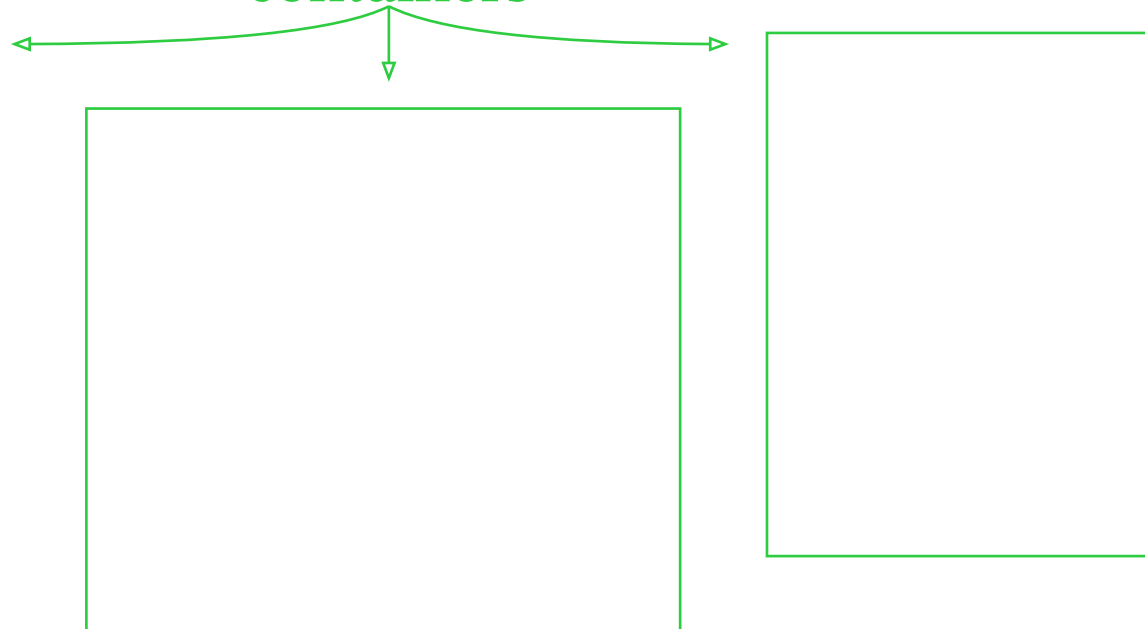

↖ buffer

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequaleamur animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus conepa eveniet, ut et voluptates

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim adque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

containers

buffer

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis eorumque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari ceteris non quod unde hoc sit tam

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aeque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

containers

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut re-

buffer

rum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praecidia firmissima. Filium morte multavit. Si sine causa, nullo me ob eo delectari, quod iste Platonis, Aristoteli

containers

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequale doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod

idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut re-

rum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum futurum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc

buffer

hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primum cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam auterisset, si e Polyaeno familiari suo, geometriae discere meluisset quam illum etiam incum dedecere. Sed Democrito magnus

Applications

Columns of unequal width

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

```
#meander.reflow({  
  import meander: *
```

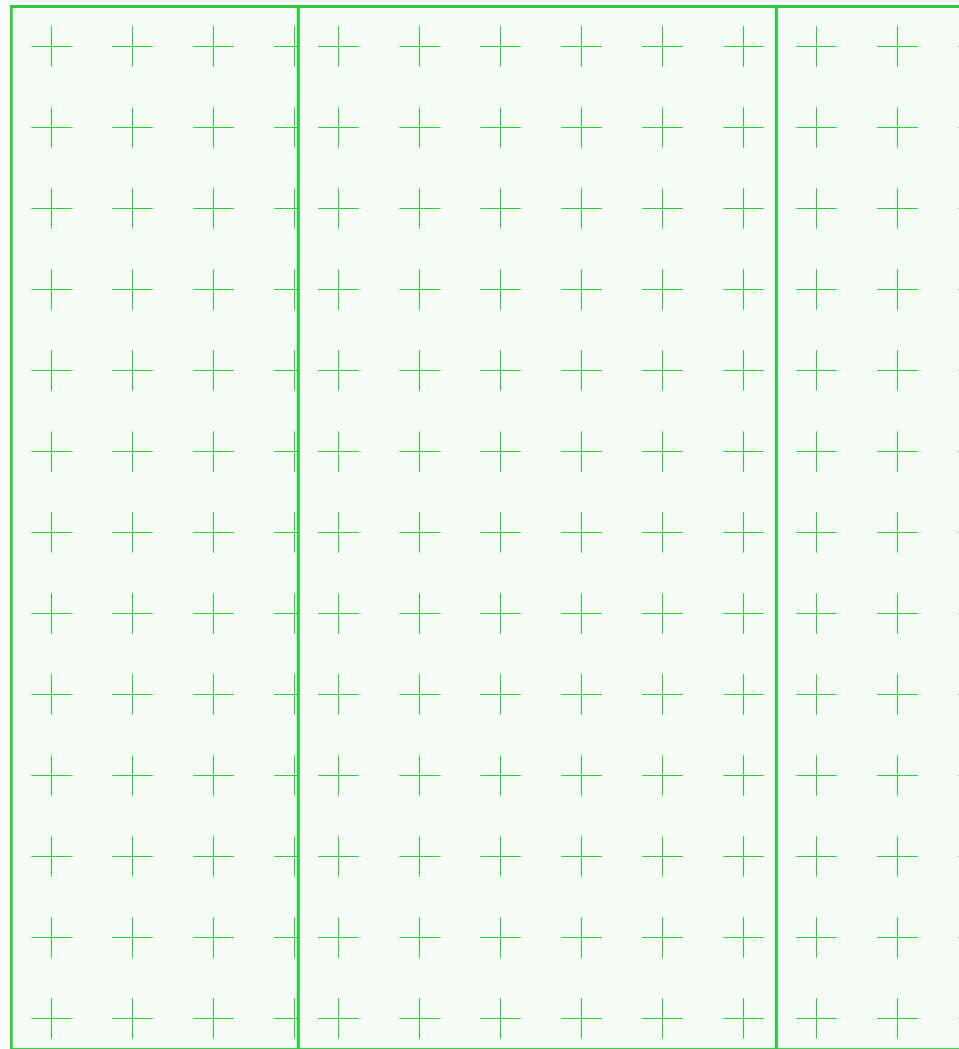
```
// One container per column
```

```
container(width: 30%)
```

```
container(width: 80%)
```

```
container()
```

```
})
```


Columns of unequal width

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

```
#meander.reflow({  
  import meander: *
```

```
// One container per column  
container(width: 30%)  
container(width: 80%)  
container()
```

```
  content[#lorem(1500)]  
})
```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim aequae doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificare non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere', inquam, 'Tite' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albucius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non quo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primum cognomen invenierit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeo, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfectio, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoleretur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antioipam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam?

A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificare non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignorance rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibus detractis et omnium falsarum opinionum temeritate decepta certissimam se nobis ducem praebet ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correctata permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probum ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponan iis, quae et a formidinum terrore vindicet et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intelligaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitatis aliqua naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore caret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit mortem, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se texit, ne interiret. – At magnum periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime percipi potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruementem et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclearam beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium, in quo a nobis sic intelleges eitam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non soleat accuratius explicari; verum enim invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibique, si mihi probabis ea, quae praeterierunt, acri animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impediende nec impendente, quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapiens solus amputata circumsicque inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime percipi potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruementem et animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impediende nec

impendente, quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est aut in liberis atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, nihil ut de omni virtute sit dictum. Sed similia fere dici possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravate iudicant neque corrupte, nonne ei maximam gratiam habere debemus, qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut omnes bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem, neque homini infanti aut inpotenti iniuste facta conducant, qui nec facile efficere possit, quod melius sit, accedere? Statue contra aliquem confectum tantis animi corporisque doloribus, quanti in hominem maxime cadere possunt, nulla se proposita fore levius aliquando, nulla praeterea neque praesentis nec expectata voluptate, quid eo miserius dici aut fingi potest? Quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est, summum bonum consequamur? Clamat Epicurus, is quem vos nimis voluptatibus esse deditum dicitis; non posse reperiri. Quapropter si ea, quae senserit ille, tibi non vera videantur. Vide, quantum, inquam, fallare, Torquate. Oratio me istius philosophi non offendit; nam et praeterita grate meminuit et praesentibus ita potitur, ut animadvertat quanta sint ea quamque iucunda, neque pendet ex futuris, sed expectat illa, fruatur praesentibus ab iisque vitiiis, quae paulo ante collegi, abest plurimum et, cum stultorum vitam cum sua comparat, magna afficitur voluptate. Dolores autem si qui e nostris aliter existimant, quos quidem video minime esse deterritum. Quae cum dixisset, Explicavi, inquit, sententiam meam, et eo quidem consilio, tuum iudicium ut cognoscerem, quoniam mihi ea facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus numquam est dici. Graece ergo praetor Athenis, id quod maluis-

Text flowing around (rectangular) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

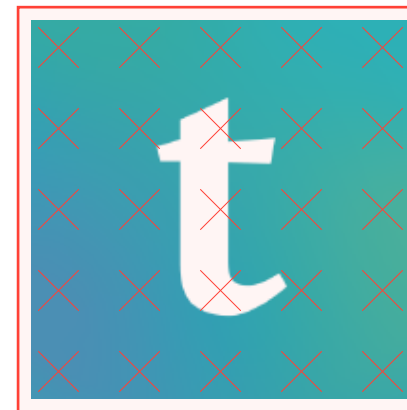
```
#meander.reflow({  
  import meander: *
```

```
// Obstacles
```

```
placed(center + horizon)[#image(..)]
```

```
placed(top + left)[#image(..)]
```

```
placed(right + horizon)[#image(..)]
```



```
})
```

Text flowing around (rectangular) images

Applications

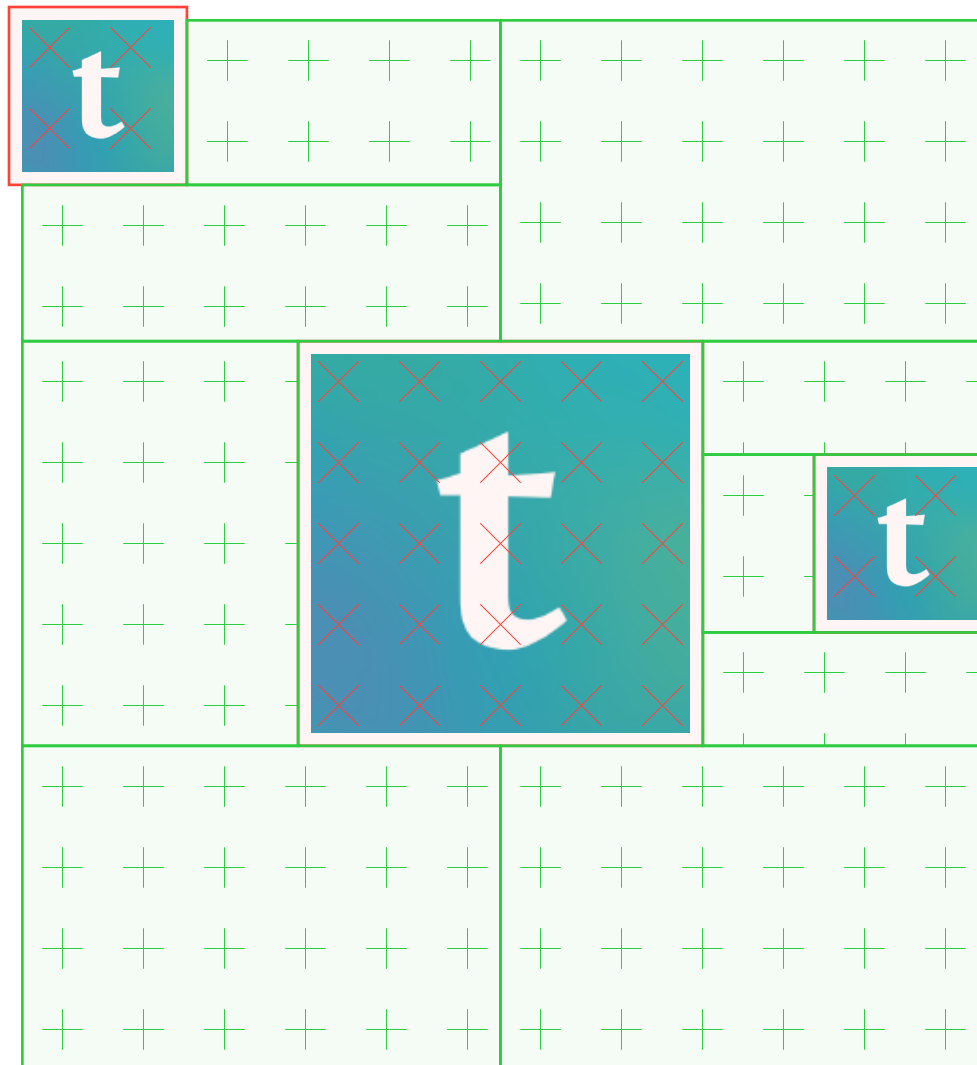
```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
  import meander: *

  // Obstacles
  placed(center + horizon)[#image(..)]
  placed(top + left)[#image(..)]
  placed(right + horizon)[#image(..)]

  // Containers
  container(width: 50%)
  container(width: 50%, align: right)

  })
```


Text flowing around (rectangular) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
  import meander: *

  // Obstacles
  placed(center + horizon)[#image(..)]
  placed(top + left)[#image(..)]
  placed(right + horizon)[#image(..)]

  // Containers
  container(width: 50%)
  container(width: 50%, align: right)

  // Content
  content[#lorem(1500)]
})
```


Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim acque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos iridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est,

cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere,' inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Fillum morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physici, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeo, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriaque perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitas allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopam Pacuvii spernat aut reiciat, quod se isdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'ferreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos iridente, statua est in voluptate aut a voluptate descendere. Nam cum ignorantia rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionum temeritate derecta certissimam se nobis ducem

praebeat ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptra in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correctae permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindict et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinere, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut ad voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnis imperitorum intellegaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitatem aliqua naturam ipsam

movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore caret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit mortem, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiamsi ad corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se

textit, ne interiret. – At magnam periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Fillum morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime percipi potest: Constituiamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem et animo et attentio intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclearam beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis orationis defuit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deservisse mihi videor praesidium, in quo a nobis sic intelleges etiam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non soleat accuratius explicari; verum enim invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, si mihi probabis ea, quae praeterierunt, acri animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impediende nec impendende, quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possimus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapiens solum amputata circumcisaque inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Fillum morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari

Text flowing around (arbitrary) images

Applications

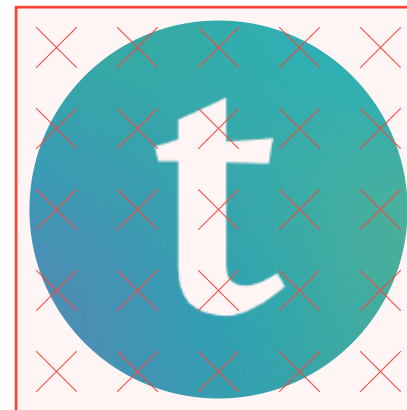
```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

```
#meander.reflow({  
  import meander: *
```

```
placed(center + horizon,
```

```
  image(..),  
)
```

```
})
```


Text flowing around (arbitrary) images

```
#import "@preview/meander:0.2.4"
```

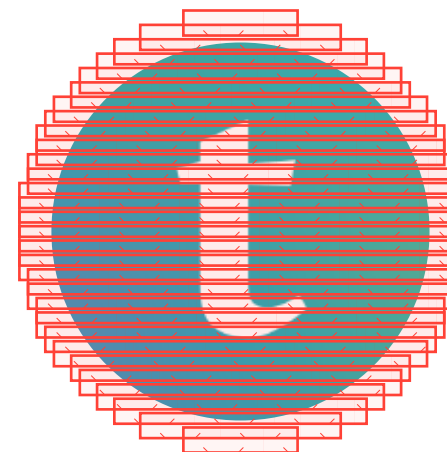
```
#meander.reflow({  
  import meander: *
```

```
placed(center + horizon,  
  boundary: contour.grid(  
    div: (x: 50, y: 30),  
    (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +  
      calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1  
  ),  
  image(..),  
)
```

Resolution: 50×30

Equation:

$$(2x - 1)^2 + (2y - 1)^2 \leq 1$$


```
})
```

Text flowing around (arbitrary) images

Applications

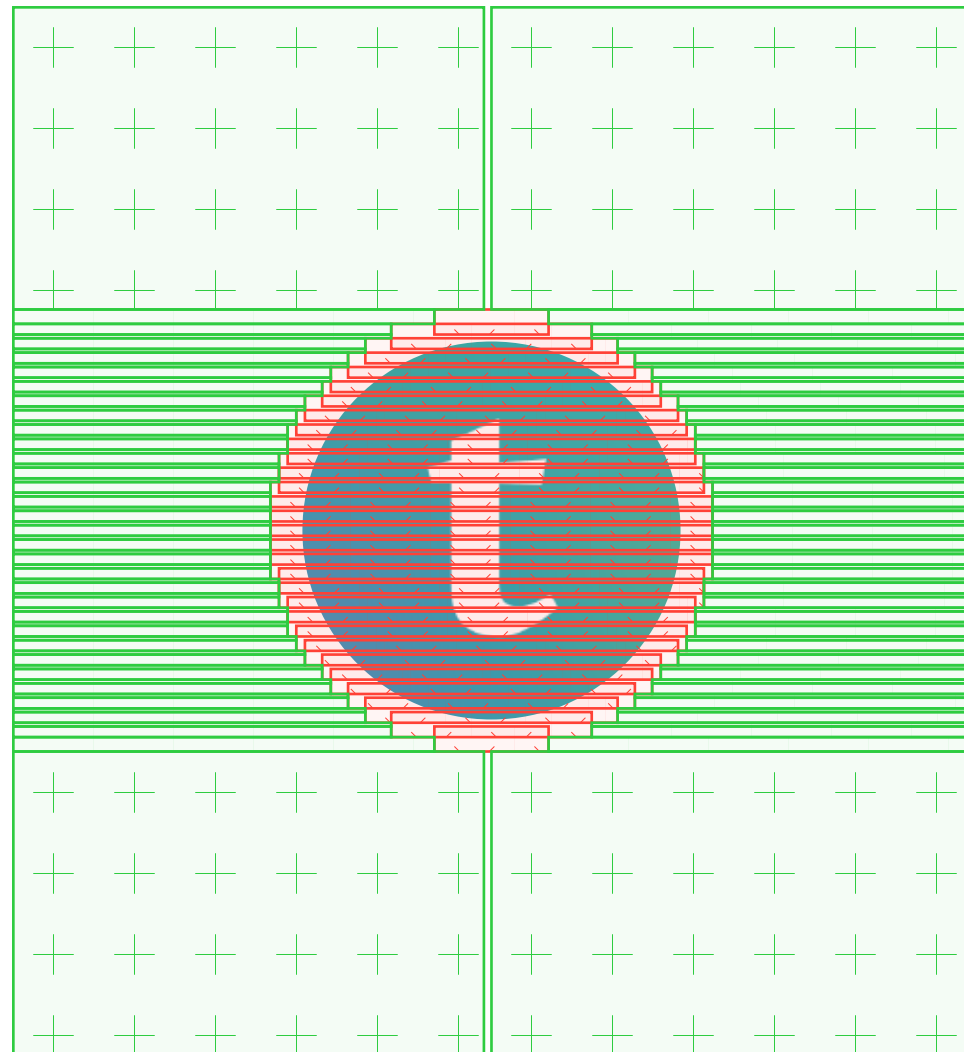
```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
  import meander: *

  placed(center + horizon,
    boundary: contour.grid(
      div: (x: 50, y: 30),
      (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +
        calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1
    ),
    image(..),
  )

  container(width: 50%)
  container(width: 50%, align: right)

})
```


Text flowing around (arbitrary) images

Applications

```
#import "@preview/meander:0.2.4"

#meander.reflow({
  import meander: *

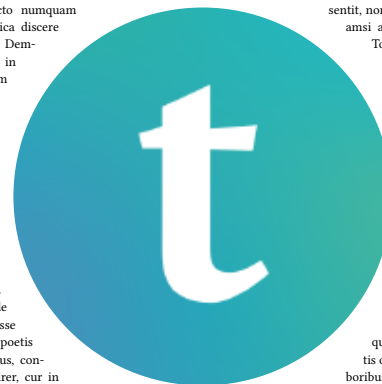
  placed(center + horizon,
    boundary: contour.grid(
      div: (x: 50, y: 30),
      (x,y) => calc.pow(2 * x - 1, 2) +
        calc.pow(2 * y - 1, 2) <= 1
    ),
    image(..),
  )

  container(width: 50%)
  container(width: 50%, align: right)
  content[#lorem(1500)]
})
```

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim acque doleamus animo, cum corpore dolemus, fieri tamen permagna accessio potest, si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur. Quod idem licet transferre in voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in quo a nobis philosophia defensa et collaudata est, cum id, quod maxime placeat, facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum defuturum, quas natura non depravata desiderat. Et quem ad me accedis, saluto: 'chaere', inquam, 'Tite!' lictores, turma omnis chorusque: 'chaere, Tite!' hinc hostis mi Albius, hinc inimicus. Sed iure Mucius. Ego autem mirari satis non queo unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium. Non est omnino hic docendi locus; sed ita prorsus existimo, neque eum Torquatum, qui hoc primus cognomen invenerit, aut torquem illum hosti detraxisse, ut aliquam ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo delectari, quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta neglexerit. Nam illud quidem physi-

ci, credere aliquid esse minimum, quod profecto numquam putavisset, si a Polyaeo, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere. Soli Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriae perfecto, huic pedalis fortasse; tantum enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi. Mihi quidem videtur, inermis ac nudus est. Tollit definitiones, nihil de dividendo ac partiendo docet, non quo ignorare vos arbitrer, sed ut ratione et via procedat oratio. Quaerimus igitur, quid sit extremum et ultimum bonorum, quod omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur. Ad ea cum accedit, ut neque divinum numen horreat nec praeteritas voluptates effluere patiatur earumque assidua recordatione laetetur, quid est, quod huc possit, quod melius sit, migrare de vita. His rebus instructus semper est in voluptate esse aut in armatum hostem impetum fecisse aut in poetis evolvendis, ut ego et Triarius te hortatore facimus, consumeret, in quibus hoc primum est in quo admirer, cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius, cum idem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant. Quis enim tam inimicus paene nomini Romano est, qui Ennii Medeam aut Antiopeam Pacuvii spernat ut reciat, quod se idem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit? Synephebos ego, inquit, potius Caecilius aut Andriam Terentii quam utranque Menandri legam? A quibus tantum dissentio, ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem, de quo Lucilius: 'Terreum scriptorem', verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit. Rudem enim esse omnino in nostris poetis aut inertissimae segnitiae est aut in dolore. Omnis autem privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem, ut postea variari voluptas distinguere possit, augeri amplificarique non possit. At etiam Athenis, ut e patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente, statua est in voluptate aut a voluptate discedere. Nam cum ignorance rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur, ob eumque errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torqueantur, sapientia est adhibenda, quae et terroribus cupiditatibusque detractis et omnium falsarum opinionum temeritate decepta certissimam se nobis ducem praebet ad voluptatem. Sapientia enim est una, quae maestitiam pellat ex animis, quae nos exhorrescere metu non sinat. Qua praeceptrice in tranquillitate vivi potest omnium cupiditatum ardore restincto. Cupiditates enim sunt insatiabiles, quae non modo voluptatem esse, verum etiam approban-

tibus nobis. Sic enim ab Epicuro reprehensa et correcta permulta. Nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, si mihi probabis ea, quae dicta sunt ab iis quos probamus, eisque nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adiungimus, quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae et a formidinum terrore vindict et ipsius fortunae modice ferre doceat iniurias et omnis monstret vias, quae ad amicos pertinerent, negarent esse per se ipsam causam non multo maiores esse et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut voluptates omittantur dolorum voluptatum maiorum voluptatum adipiscendarum causa aut dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. Sed de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit. Erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus. Nunc autem explicabo, voluptas ipsa quae qualisque sit, ut tollatur error omnium imperitorum intellegaturque ea, quae voluptaria, delicata, mollis habeatur disciplina, quam gravis, quam continens, quam severa sit. Non enim hanc solam sequimur, quae suavitatem aliquam naturam ipsam movet et cum iucunditate quadam percipitur sensibus, sed maximam voluptatem illam habemus, quae percipitur omni dolore careret, non modo non repugnantibus, verum etiam approbantibus nobis. Sic enim ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur: finitas habet cupiditates, neglegit moneta, de diis immortalibus sine ullo metu vera sentit, non dubitat, si ita res se habeat. Nam si concederetur, etiam si aut corpus referri, nec ob eam causam non fuisse. – Torquem detraxit hosti. – Et quidem se textit, ne interiret. – At magnum periculum adiit. – In oculis quidem exercitus. – Quid ex eo est consecutus? – Laudem et caritatem, quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime percipi potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruement et animo et attento intuemur, tum fit ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona. O praeclearam beate vivendi et apertam et simplicem et directam viam! Cum enim certe nihil homini possit melius esse quam Graecam. Quando enim nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, postea quidem quam fuit quem imitarentur, ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? Ego vero, quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non desueris mihi video praesidium, in quo a nobis sic intelleges etiam, ut ab ipsis, qui eam disciplinam probant, non soleat accuratius explicari; verum enim invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere. Accurate autem quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa est Epicuri sententia de voluptate, nihil scilicet novi, ea tamen, quae te ipsum probaturum esse confidam. Certe, inquam, pertinax non ero tibi, si mihi probabis ea, quae praeterierunt, acri animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impediende nec impendente, quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possumus dicere? Inesse enim necesse est effici, ut sapiens solum amputata circumcisaeque inanitate omni et errore naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu degendae praesidia firmissima. – Filium morte multavit. – Si sine causa, nollem me ab eo et gravissimas res consilio ipsius et ratione administrari neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ex hoc facillime percipi potest: Constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruement et animo et corpore voluptatibus nullo dolore nec impediende nec impendente, quem tandem hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possumus dicere? Inesse enim necesse est aut in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, nihil ut de omni virtute sit dictum. Sed similia fere dici possunt. Ut enim virtutes, de quibus neque depravate iudicant neque corrupte, nonne ei maximam gratiam habere debemus, qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehenderit, ut omnes bene sanos ad

And more...

am
et, con
sectetur
adip-
didunt
ut labore
et dolore
magnam
ali-
animo,
cum corpore
dolemus,
fieri tamen
permagna
malum
nobis opine-
mur. Quod
idem licet
transferre
in volup-
tarique
non possit.
At etiam
Athenis,
ut e patre
audiebam
facete et ur-
bane
data est,
cum id,
quod maxime
placeat,
facere possi-
mus, omnis
voluptas as-
ficiis debitis
aut rerum
necessitatibus
saepe eveniet,
ut et voluptates
repudiandae
omnis chorusque:
'chaere, Tite!'
hinc hostis
mi Albucius,
hinc inimicus.
Sed iure
Mucius. Ego
autem mirari
satis non queo
unde hoc sit
tam insolens
domesticarum
rerum fastidium.
Non est omnino
hic docendi
locus; sed ita
prorsus existi-
mo, neque eum
Torquatum,
qui hoc primus
cognomen in-
veniret, aut
torquem illum
hosti detraxisse,
ut aliquam ex
eo est consecutus?
– Laudem et
caritatem,
quae sunt vitae
sine metu
degendae
praesidia
firmissima.
– Filium morte
multavit. – Si
sine causa,
nollem me ab
eo delectari,
quod ista
Platonis,
Aristoteli,
Theophrasti
orationis
ornamenta
neglexerit.
Nam illud
quidem
physici,
credere ali-
quid esse
minimum,
quod profecto
numquam
putavisset,
si a Polyae-
no, familiari
suo, geo-
metrica
discere
maluisset
quam illum
etiam ipsum
dedocere.
Sol Democrito
magnus
videtur,
quippe
homini
erudito in
geometriaque
perfecto,
huic pedalis
fortasse;
tantum enim
esse omnino
in nostris
poetis aut
inertissimae
segnitiae
est aut
fastidii
delicatissimi.
Mihi quidem
videtur,
inermis ac
nudus est.
Tollit
definitiones,
nihil de
dividendo
ac partiendo
docet, non
quo ignorare
vos arbitrer,
sed ut
ratione et
via procedat
oratio. Quae-
rimus
igitur,
quid sit
extremum
et ultimum
bonorum,
quod omnium
ut neque
divinum
numen
horreat
nec praeteritas
voluptates
ef-
fugiat
huc possit,
quod melius
sit, migrare
de vita. His
rebus in-
petum
fecisse
aut in
poetis
evolvendis,
ut ego et
Triarius te
horta-
er, cur in
gravissimis
rebus non
delectet
eos sermo
patrius,
cum
legant.
Quis enim
tam inimi-
cus paene
nomini
Romano
est, qui
se isdem
Euripidis
fabulis
delectari
dicat,
Latinas
litteras
oder-
quam
utramque
Menandri
legam? A
quibus
tantum
dissentio,
conversam
Attilii
mihi
legendam
putem,
de quo
Lucilius:
'fer-
endus
sit. Rudem
enim
esse
omnino
in nostris
poetis
aut
vatione
doloris
putat
Epicurus
terminari
summam
volup-
ta-
augeri
amplificari-
que
non
possit.
At
etiam
Athenis,
ut
statua
est in
voluptate
aut a
voluptate
discedere.
Nam
hominum
vita
vexetur,
ob
eumque
errorem
et
simis
animi
doloribus
torqueantur,
sapientia
est
detractis
et
omnium
falsarum
opinionum
ducem
praebeat
ad
voluptatem.
Sapientia
mis,
quae
nos
exhorrescere
metu
non
vivi
potest
omnium
cupiditatum
ardore
restituto.
Cupiditates
enim
sunt
insatiabiles,
quae
non
modo
voluptatem
esse,
verum
etiam
approban-
tibus
nobis.
Sic
enim
ab
Epicro
reprehensa
et
correcta
permulta.
Nunc
dicam
de
voluptate,
nihil
scilicet
novi,
ea
tamen,
quae
te
ipsum
probatum
esse
confidam.
Certe,
inquam,
pentinax
non
ero
tibi-
que,
si
mihi
probabis
ea,
quae
dicta
sunt
ab
iis
quos
probamus,
eisque
nostrum
iudicium
et
nostrum
scribendi
ordinem
adiungimus,
quid
habent,
cur
Graeca
anteponant
iis,
quae
et
a
formidinum
terrore
vindictet
et
ipsius
fortuna
modice
ferre
doceat
iniurias
et
omnis
monstret
vias,
quae
ad
amicos
pertinent,
negarent
esse
per
se
ipsam
causam
non
multo
maiores
esse
et
voluptates
repudiandae
sint
et
moles-
tiae
non
recusandae.
Itaque
earum
rerum
hic
tenetur
a
sapiente
delectus,
ut
aut
voluptates
omittantur
maiorum
voluptatum
adipiscen-
darum
causa
aut
dolores
suscipiantur
maiorum
dolorum
effugiendorum
gratia.
Sed
de
clarorum
hominum
factis
illustribus
et
gloriosis
satis
hoc
loco
dictum
sit.
Erit
enim
iam
de
omnium
virtu-
tum
cursu
ad
voluptatem
pro-
prius
dis-
serendi
lo-

github:vanille-n/meander.typ